

Familj

Dagens datum

Den 29 november är det internationella solidaritetsdagen med det palestinska folket.

Dagens namn:

Sune

Chef för familjeredaktionen: Jan Falk
08-738 2118, familj@dn.se

Frågor om minnestecken: vardagar 10.30-12.00
Annonser: familjannonser@dn.se 08-738 13 65

DN gratulerar.

-Förra året reste jag runt i Brasilien, genom Pampas "många hundra gröna mil" och besökte byn som ligger bakom visans Samborombon. Jag träffade till och med en fiskare som kände Carmencitas dotter!

Foto: Jan Falk

Hennes hjärta slår i jazztakt

Ann-Marie Henning var elva år och scendebuterar i tävling-
en Stockholms Beatles. Längre fram blev det rock och pop i
tjejgruppen NQB. Men en dag drabbades hon av jazz.

● "Drabbades"? Ja, det är svårt att hitta en bättre beskrivning. Ann-Marie Henning använder också uttrycket som plötslig "passion" och en "drivkraft att följa mitt hjärta".

-Jag skulle ha börjat i Adolf Fredriks musikgymnasium på hösten om jag inte träffat ett gäng från Hägersten. De gick i Brännkyrka gymnasium och spelade blues. Det grep tag i mig och jag bestämde mig direkt för att byta skola! Det innebar att jag skulle läsa naturvetenskaplig linje i stället för humanistisk så hela sommaren gick åt till att läsa in matte, kemi och fysik.

-Sedan drabbades jag av jazz när Keith Jarrett kom med sin platta "Belonging" på 70-talet då även gruppen Weather Report kom till Sverige - det blev helt livsavgörande.

I dag är Ann-Marie Henning 59 år och lärare i piano på Kungliga Musikhögskolans, KMH, jazzinstitution och har en imponerande karriär bakom sig som pianist och kompo-

sitor. Efter en musikdirektörsexamen 1978 studerade hon två år vid Berklee college i Boston - bland annat i jazzpiano - och senare komposition med jazzinriktning på KMH. Hon har bland annat haft anställningar på Teaterhögskolan, kommunala musikkolans i Stockholm och Nacka och haft engagemang i alltifrån musikteatergruppen Oktober - med Christer Bousteds grupp - Fria teatern, "Les misérables" på Cirkus till Povel Ramel och Hans Alfredson i "Tingel tangel på Tyrol". Dessutom har hon haft en mängd egna jazzprojekt med konserter och turnéer. Ibland har det handlat om hennes tolkningar av Evert Taube.

-Han har alltid funnits i mitt hjärta och därför var det så roligt förra året då jag var i Brasilien. Jag reste genom Pampas "många hundra gröna mil" och besökte byn som ligger bakom visans Samborombon. Jag träffade till och med en fiskare som kände Carmencitas dotter!

Men det var ändå inte för Taubes skull Ann-Marie Henning var i Brasilien, utan för att hon ville vidare i livet och musiken.

-Jag älskar spelgläden där - samban, bosanovan och den brasilianska jazz. Jag tog tjänstledigt i två månader och åkte dit. Mötet med den brasilianska inhemska folkmusiken betyder jättemycket för mig. Ju mer jag lär mig om rytmen, desto mer fascinerad blir jag av alla olika sväng som finns - även i vår folkmusik, förklarar hon.

Ett resultat av resan med dess konserter och inspelningar är den

Ann-Marie Henning

Gratuleras till: Stipendium på 70 000 kronor ur Laila och Charles Gavattins stiftelse för jazzmusik.
Gör: Pianist, kompositör, lärare i piano på KMH, jazzinstitutionen.
Bor: Danvikstull.
Får: Enkelt med släkt och vänner.

Motivering: "För att hon med ouslign energi och kompromisslöshet komponerar och arrangerar musik fylld av passion och vitalitet och för att hon i sitt skickliga och precisa spel visar prov på kärlek gentemot musiken och sina medmusikanter."

Planerar: Cd:n "Going to Brazil" i april, egen musik inspelad i Rio 2012.

Samarbetar: Bland andra med Py Bäckman (kyrkokonserter).

Tre viktiga: Bach, Jan Johansson och Jon Balke.

skiva hon ska ge ut under våren, "Going to Brazil". I förlängningen hoppas hon kunna få hit sina brasilianska musikervänner till en turné.

Ann-Marie Hennings debut i större sammanhang skedde i gruppen Four Clovers 1964. Då var hon elva år och deltog i en tävling på temat Stockholms Beatles på ungdomsgården Kingside - allt föregivet i en stor DN-artikel med bild. Manager var hennes pappa, "Bagarn" Henning, välskött Södergamling och Hammarbyentusiast, för övrigt belönad med ett DN-pris för sina mångåriga insatser med sjukhusradion på Södersjukhuset.

-Vi brukade spela piano tillsammans, fyrahändigt. Han fick med mig och min syster på alla möjliga arrangemang - bland annat sjöng vi Hammarbyvisan till dragspel i Tv-sporten!

I 70-talets början blev hon bekant Py Bäckman på Musikhögskolan. De började skriva låtar tillsammans och med två andra tjejer bildades NQB som turnerade landet runt med rock och pop på repertoaren.

-Men det var inte min musik så jag hoppade av så småningom. Men nu, 38 år senare, turnerar Py och jag igen. Nu är det kyrkokonserter med lokala körer som sjunger hennes texter och jag kompar. Ibland framträder vi också som duo. Det gjorde vi i Jönköping nyligen när jag plötsligt överraskades med det här fantastiska stipendiet. Upp på scenen kom pianisten Elise Einarsdotter - och i bakgrunden såg jag Laila Gavatin - och så lästes motivering-
en upp. Jag blev så perplex och glad att jag knappt kunde fortsätta spela!

Jan Falk
jan.falk@dn.se

Dödsfall.

Jan-Erik Edström

Professor emeritus Jan-Erik Edström, Lomma, har avlidit vid 82 års ålder. Hans närmaste är hustrun Elisabet, barn och barnbarn.

● Jan-Erik Edström gjorde en exceptionellt snabb akademisk karriär: han disputerade i Göteborg för medicine doktorsgrad vid 22 års ålder, blev docent vid 23 och utnämndes till professor i histologi i Umeå vid 33 och kort därefter vid Karolinska Institutet. Han var verksam i Stockholm under femton år och adjungerad till Nobelkommittén för fysiologi eller medicin. Under en efterföljande sexårsperiod forskade han som senior scientist på EMBL i Heidelberg. Han återvände sedan till Sverige och innehade en professur i molekylär genetik vid Lunds universitet fram till sin pensionering. Han valdes in i Kungl Vetenskapsakademien 1986.

Jan-Erik Edström var en banbrytare inom den moderna cellbiologin genom sin förmåga att på ett unikt sätt isolera och biokemiskt analysera cellkärnans olika komponenter. Med mikromanipulation, egna eleganta mikrometoder för analys av RNA och noga utvald experimentellt material kunde han visa var de olika klasserna av RNA bildades längs kromosomerna, hur RNA:t bearbetades och sedan levererades från cellkärnan till cellernas cytoplasma. I genetikens barndom utvecklade han ett över världen beundrat mikrokloneringsförfarande som genererade dna-kloner från utvalda kromosomregioner. Han upptäckte också en ny typ av repeterade dna-sekvenser, som skyddade ändarna på kromosomerna.

Hans forskning var internationellt uppmärksam, och han attraherade därför många gästforskare. Som handledare för sina doktorander angav han färdriktning men var angelägen om att ge dem stor frihet. Som avdelningschef värnade han på ett framsynt sätt alla forskargrupper utvecklingsmöjligheter. Även på grundutbildningens område gjorde han viktiga insatser: han skapade tidigt en särskild kurs i cellbiologi för medicinarstuderanter vid Karolinska Institutet och skrev en uppskattad lärobok i ämnet.

Han var en mild och reflekterande person. Han lyssnade noga, uttryckte sig med stor pregnans och hade en säregen underfundig humor. Vi är många elever och kolleger som lärde oss uppskatta hans kunigheter och utblick, hans säkra vetenskapliga omdöme och hans krav på originalitet och kvalitet.

Bertil Daneholt, Endre Egyházi och Lars Wieslander

•AM

1964. Ann-Marie Henning (två från vänster) debuterar i 11-åriga gruppen Four Clovers.

Foto: Lasse Olsson